

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Snujmo si „bralna društva“.

Letos obhajamo vesel praznik 600 letnice združenja naše dežele s presvitlo Habsburško dinastijo. Naš narod hoče pri tej priliki pokazati, kako brez mejno udan je svojemu presvitlemu vladarju in Njegovej rodovini. Pokazati tudi hoče, kako iz srca Mu je hvaležen za obile prejete dobrote in milosti. In res. Koliko je napredoval naš narod ravno za vladanja preblazega Franja Josipa I.!

Na premnoge načine se bode praznovala ta zgodovinsko-važna 600 letnica. Posamezniki, društva in občine bodo kar tekmovali mej sabo, da bi 12. dan julija 1883. ostal z zlatimi črkami neizbrisljivo utisnen v zgodovino našega razvitka. Mej raznimi ustanovami itd., ki bodo stalen spomenik tega leta, bi jako odlično mesto lahko zavzimalo ustanovljanje „bralnih društev“ po deželi. Res, da smo imeli že obilo taci društev. A umrla so in nekateri pravijo, da zato, ker so se preživela. A temu krivi so bili največ le tisti, ki so se pač dali v vodstvo društva voliti, a so mislili, da zadostuje že samo njihovo ime, ter neso vedeli ali pa vedeti hoteli, da pri taci društvih treba požrtvovanja in trajnega dela. Toda zaradi teh pa „bralna društva“ še neso izgubila velicega pomena, katerega imajo za naš kulturni razvitek. Sicer ni treba na široko razlagati tega pomena, ker je vsacemu mislečemu človeku jasen. A poudarjati moramo, da so taka društva, prav osnovana in krepko vodjena, nekake višje šole za naše prosto ljudstvo. Le pomislimo, kolike vrednosti je, če zahajajo v taka društva 17, 18 letni fantje, ter poslušajo pametne razgovore dozorelih mož, in bero razne poučne in zabavne stvari po novinah in knjigah, mesto da bi si iskali kratkega časa pri slabih družčinah in morebiti še celo pri — žganji in igri. Iz pametnih fantov bodo pametni možje in gospodarji. Torej taka društva mnogo koristijo tudi glede narodnega gospodarstva.

Pri nas smo ustanovili letos tako društvo. Drugi dopisniki so že poročali, kako napreduje. Dostavim naj le, da je veselo videti, kako so s snegom skopneli tudi nasprotniki društva in je zdej sploh že vse vneto zanj.

112 udov že šteje, kar je gotovo veliko za faro z 2000 prebivalci. In ker ljudje uvidijo važnost društva, tudi želé, da bi se vedno ohranilo. To je pa le mogoče, če ima stalno stanovanje. Zato je bil pa nasvet, da si sezidajmo društveno hišo, z veseljem sprejet. Res, da je marsikdo nejeverno z ramama zmigal, ker so ljudje sploh premalo zaupali v svojo moč. A te in jednake dvome smo vse prepodili in danes že kopljemo temelj svojemu „Narodnemu domu“, ki bode prvi na deželi, menda v vsej Avstriji. In ker je letos tudi 600letnica, ga zidamo tudi v spomin te slavnosti, ter bode torej stalen in primeroma tudi jako krasen spomenik naše lojalitete. Se ve, da bo precej veljal. Za to smo se pa obrnili do vseh naših faranov, ki žive po svetu, s prošnjo, da naj nam pomagajo z zdatnimi doneski. Sploh se pa obračamo do vseh, kateri lahko utrpe par forintov, da jih položé na ta narodni altar, kajti nikjer se ne more z malim doneskom primeroma toliko storiti za naroda izomiko, nego ravno pri tem podjetji.

Tako društvo in morebiti tudi tak „Narodni dom“ si skoro vsaka fara lahko ustanovi. K vsemu treba le treh glavnih stebrov. Prvi je: par veljavnih, razumnih, požrtvovalnih, delavnih in energičnih mož. Vsaka fara jih menda ima. Ti se konstituirajo kot začasni odbor, naredo pravila in skličejo občni zbor, ter storé sploh, kar je v začetku potrebno. Drugi je: bralna soba. Ta soba mora biti blizu cerkve, ker ljudje hodijo vanjo najraje ob nedeljah in praznikih po popoldanskem cerkvenem opravilu. Soba mora biti v privatni hiši, kajti društvo ima tudi varčnost gojiti pri svojih udih. Tretji steber pa je: petje. Vsaka

fara ima menda učitelja, ki bi brezplačno prevzel poučevanje petja. Se ve, da je to delo v začetku jako utrudljivo, a s pridnimi in rednimi vajami se v dveh, treh mesecih led prebije in potem že gre. Poleg teh treh glavnih stebrov je še dosti stranskih postaviti, a to se s potrpljenjem in železno voljo vse stori.

Da si društvo zida lastno hišo, smo pri nas naredili tako-le: Neko nedeljo po nauku sem razložil društvnikom veliko važnost lastnega doma. Nekateri so koj uvideli korist, a drugi so rekli: počakajmo. Vender nas je že prvo nedeljo 13 podpisalo 240 gld. In tako je šlo počasi naprej. Podpisujejo od 5—50 gld. Kdor ne more dati v denarjih, pa da les ali pride na tako. Sploh je pa že vsa fara uneta za to in imamo materijala že veliko obljubljenega. Delo sva si z županom gosp. J. Žumrom razdelila. On vodi stavbene stvari, jaz pa pobiram denar ter zapisujem in plačujem delavce.

Tako gre vse z resno voljo.

In to bi se dalo izvesti pri veliko farah, če ne pri vseh.

Snujmo torej letos v spomin 600 letnice združenja naše dežele s slavno Habsburško dinastijo „bralna društva“ in zidajmo po mogočnosti „narodne dome“! To bode gotovo lep, stalen in koristen spomenik naše lojalitete.

V Gorjah 25. maja 1883.

Janko Žirovnik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. maja.

Skupina veleposestva **goriškega** deli se v dva volilna okraja. Uradni list „Osservatore Triestino“ priobčuje imenik volilcev, iz katerega povzamemo, da ima prvi okraj, obstoječ iz političnih okrajev Gradiška-

LISTEK.

Pillone.

(Danski spisal Viljem Bergsøe, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

„Kako to?“

„Vsa stvar se že mota od lanskega leta, in Merlejo je že gotovo zapisal v knjigo pozabljenosti. Ali takih knjig Pillone ne pozna. Bilo je tako: Preteklo leto se je energičnemu postopanju oblasti posrečilo, odrezati Pillona z nekaterimi tovariši od njegove glavne čete, pretrgati mu vsa pota in obkoliti ga na Angelskej gori. Pillone bil je v velikej nevarnosti. Živež mu je pohajal, prej je plačeval kmetom dvajset lir za velik hleb kruha in sto lir za sod vina, zdaj je pa moral dati petkrat toliko, ker je gospodska pametno ukazala, da bo vsak kmet na mestu ustreljen, če se pri njem dobi več kakor jeden funt živeža dalje nego pol milje od njegovega doma. V tem kritičnem položaji pisal je Pillone bankirju Merleju pismo, ki je jako karakteristično za južnoitalijanske razmere. Obljubil mu je, da bo,

dokler bo on gospodoval nad neapolitanskim, apulskim in sorentskim ozemljem, vsekdar in vsekako varoval blago, pošiljatve in posestva, ki so lastnina hiše Merlejeve v Neapolji ali kacega njenega zaveznika. Zato pa zahteva, da mu izplača petdeset tisoč frankov — pa le kot brezobrestno posojilo, katero mu vrne v treh letih.“

„Bankir bil je preveč trgovec, da bi ne bil spoznal, koliko bi koristilo to njemu in njegovim družnikom. A bil je pa tudi preveč Neapolitanec, da bi se bil poslužil tega in ker je bil od vlade poučen, v kakšnem obupnem stanju nahaja se Pillone, odbil je to ponudbo porogljivo. Drugi dan dobil je pismo, v katerem mu piše Pillone, da bo dobil njega živega ali mrtvega v pest, tretji dan pa se je Pillone radi nepaznosti žandarjev izmuznil v Amafii, kjer je popolnem zginil. Več mesecev se ni nič slišalo o njem, mnogi so že mislili, da jo je pobegnil v Dalmacijo in se udeležuje tamošnje ustaje, ves ta čas živel je veliki, bogati in mogočni bankir v velikem strahu, še pred vrata Neapolja se ni upel. Zaman ponujal je policiji velike svote na razpolaganje, zaman razpošiljal je agente in ogleduhe — Pillone bil je kakor mrtev, naposled je tudi bankir to verjel.“

„Vezuv je že dolgo miroval, kakor Pillone. V juliju pokazali so se zopet črni oblaki dima okolu njegovega žrela, in v septembru pričakovalo se je jedno onih majhnih bluvanaj, ki vselej privabijo mnogo tujcev v neapoljske hotele.“

„Bankir Merlejo imel je imenitne goste. Bogat Anglež, s katerim je bila njegova hiša vedno v zvezi, bil je v njegovej palači v gosteh. Sklenili so napraviti izlet proti observatoriju, da obiščejo slavnega geologa Palmierija. Ne daleč od tam, v kotlu podobnej dolinici ukazali so postaviti šotor, kjer so mislili finančni možje užiti sijajno kosilo, ko bodo poprej znanost počastili s svojim obiskom. Vse bilo je dobro, dokler se neso približali dolini, kjer je bil postavljen šotor. Tu je videl bankir pred uhodom stati tolpo dobro oboroženih kmetov. Ker so bili čedno oblečeni in so mu povedali, da so se zbrali samo prepelice streljat, minul ga je kmalu strah, tem prej, ker je mej njimi zapazil več svojih najemnikov.“

„Kosilo se je pričelo; prinesli so na mizo ravnokar ostrige, kar se zagrinjalo šotora odmakne in ustopi mlad mož v lepej uniformi strelcev.“

„Stotnik Pillone se povabi pri bankirju Merleju v gosti,“ rekel je z glasom, ki ni bil brez vse

Kormin, izvzemši pet občin, 186 volilcev, drugi pa, obstoječ iz mesta Gorice in pa političnih okrajev okolice Goriške, Tolmina, Sežane in onih pet občin, ima 180 volilcev.

V soboto vršila se je v **Krakovu** slavnostna položitev temeljnega kamena za novo vseučilišče. Pri tej slavnosti bili so navzočni trije iz ministrstva: baron Conrad-Eybesfeld, vitez Dunajewski in dr. Ziemialkowski in pa vseučiliški referent, sekcijski svetnik dr. David. — Ta zgradba stavljena bo v slogu Jagellonika, starega krasnega poslopja, kateri so dali postaviti poljski kralji po italijanskih stavbenikih. V njem se nahaja sedaj biblioteka in njemu nasproti stala bo nova univerza, za katero se bode potrošilo 460 000 gld. in se bo sezidala v dveh letih. Imela bode tri fakultete: juridično, filozofično in teologično; medicinska pa in nje pomočni zavodi nastanjeni so v drugem novem poslopju.

Vnanje države.

Dne 28. maja vrši se na **Srbskem** občno ljudsko štetje, katere način je sestavil poseben odesk s finančnim ministrom na čelu, obstoječ iz belgrajskih mestnih zastopnikov, dveh uradnikov iz ministerstva in jednega statistika. — Dr. Filip Krištić podal se je v četrtek v London na svoje mesto kot srbski zastopnik. Kraljici Viktoriji nesel je znakove belega orlova reda in pa ročno pismo kralja Milana. — Avstrijski poslanik v Belemgradu, grof Khevenhüller, šel bode za nekotično časa na odpust.

Nekako na oči pade slučaj, da so razna inostranska poslaništva svojo pot v **Moskvo** tako uredila, da so morala zamuditi slovesni ubod carjev. Mej drugimi dospel je prepozno pruski princ Albrecht s svojim spremstvom in papeževo poslaništvo z nadškofom Vanutelijem na čelu. — Zadnje dni tedna naznanjevali so glasniki po ulicah po starem običaji predstoječe kronanje carjevo. V soboto ob 4. popoldne pričnó ob enem zvoniti vsi cerkveni zvonovi. Po vseh cerkvah opravljale so se božje službe, ki so trajale vso noč. Car s soprogo in članovi carske hiše bil je ob 6. pri večernej maši v grajske kapeli Kremlja. — Domneva se, da se bode ob kronanju izdal carski manifest, ki podeluje amnestijo onim poljskim ustašem, kateri se hoté povrniti v svojo domovino ter obljubijo carju popolno podaništvo in zvestobo. Dve leti ostanejo potem še pod posebnim nadzorom policijske. Ob enem odpušča manifest mnogim nepolitičnim pregreškom kazni ter denarno globo in opušča mnogo zaostalega davka v prid ubožnemu prebivalstvu. Pričakujejo se še druge amnestije, milosti in podelitev raznih dostojanstev.

Kralj in kraljica **Portugalska** došla sta v Madrid, obiskat špansko kraljevo obitelj. Po časnikih razpravlja se zopet takozvana iberiska unija, nasproti tripelalijanci, ker da se hoče Portugalija iznebiti sitnega varuštva Anglije, Španija pa da sedaj ni v prijaznih odnošajih niti z Nemčijo niti s Francijo. List „Dia“ priobčil je prejšnji teden članek, v katerem zahteva, da naj bi Španija in Portugalija osnovale iberisko zvezo, katerej naj izmenice predsedujeta španski in portugalski kralj. V sredo večer bil je v kraljevski palači banket v čast došlim, pri katerem je kralj Alfonz napil gostoma poudarjaje, da ste Španija in Portugalija zvezani z ozko alijanco, da pa vsaka dežela obvaruje svojo samostojnost. Je li zveza podkrepjena s pismeno pogodbo, se ne ve natanko, mogoče pa je, posebno ako se pomisli na jednaki obisk španskega kralja v Lissaboni lanskega leta.

Dopisi.

Iz Gorice 22. maja. [Izv. dop.] Družba veterancev menda je zato osnovana, da se avstrijski patrijotizem, zlasti v južnih deželah, ki mejijo z irredentovstvom, zmerom bolj širi in ukorenini. A dogovorjeno je tudi mej njimi ovaditi vsacega, ki bi to mlado častno društvo kakor si bodi sovražno napadel in je žaliti se predrznil.

Bilo je meseca septembra lanskega leta. Vse občine na Goriškem posvetovala so se, kaj in kako storiti o priliki cesarjevega priboda v Gorico. Tudi neka soseska nekje tam doli v Lahih zbrana je v seji in modruje, prikimuje in odkimuje o tej stvari prav po domače. Goreč Avstrijec, ob enem veterane, sproži misel, naj bi ta le občina, po vzgledu drugih, Avstriji zvestih sosesk, kolikor toliko pripomogla, da se veteranci k cesarjevi slovesnosti v Gorico odpeljejo. Nek 77letni človek, katerega glavna zaslužnja obstoje v tem, da bi vse Slovane, ko bi le mogel, na vislicah zavozljal, da je kot italianissimo v Temešvaru že za ključem čepel, da je kakor nalašč zato na tem svetu, da svojemu bližnjemu ali ustno ali pismeno in to ali očitno ali tajno nasprotuje, kljubuje, nagaja in ga preganja in mu škoduje, — posmehljivo obrne se proti veterancu, rekoč: „Ha, ha, mar da sta tudi vi eden „mataranov“?!

Beseda „mataran“ pomeni v naših Lahih toliko, kolikor pri nas prismojenec. Sporočil se je ta ustni napad v očitni seji višjim veterancem — in tožba zoper starca se uložila pri okrajnej sodnji; toda razjaljivec je ondu vsake krivde oproščen. Veteranci, s to razsodbo nezadovoljni, ponové tožbo — in 21. t. m. sedel je omenjeni 77letni razjaljivec pri deželnej sodnji v Gorici, obdan od svojih vasalov, ki naj bi ga s pričanjem rešili nasproti veterancem, ki so ga tožili. Pravijo, da kljub izvrstnej branilnej umetnosti odvetnikovej so se zatožencu vender le hlače tresle, da je, sicer oholi mož, pridno roke sklepal in za milost prosil, češ: „povero vecchio procurato sempre il bene del popolo!“ Konec te „dance“ pa je: Starec, oproščen tudi ta pot, šel je vesel kosit v družbi svojih plačanih privržencev, prepelje v zboru: „Laqueus contritus est et nos liberati sumus“. Ali se bo po enakem potu število veterancev v Lahih, kjer je posebno potrebno, da se avstrijski patrijotizem utrdi, čedalje bolj širilo ali krčilo, ne vem. Sicer morali bi se zadovoljiti veteranci že s tem, da je njihovi razjaljivec zaradi besede „mataran“ okolu sto goldinarjev potrosil. Pač draga, a ne zlata beseda!

Najbolj žalostna pa je pri tej naključbi razmera, v kateri živijo zatoženec in tožniki. Kar mene zadene, bi zatoženca z bético primeril, rekoč: Gorje mu, po katerem pohujšanje pride! A pridejal bi mu še: Vi ste luč sveta. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vaša dobra dela vidijo in častijo Očeta, ki je v nebesih.

Če je res, kar se iz omenjene debate vse pripoveduje, je pač originalen argumentum ad homi-

nem. Prav oni veterane namreč, katerega je zatoženec v občinski seji „matarana“ zval, izrazil je pri deželnej sodnji vpričo vseh nekako tudi to-le: „V naši soseski smo vsi zvesti Avstrijani, izimši dveh — in ta dva sta: naša občinska poglavarja!“ a+b+c.

Iz Krškega 27. maja [Izv. dop.] Kako lepo se pri nas letos družabno življenje razvija, tega mi ni mogoče dovolj pohvaliti. Pospešuje pa pri nas lepo složno, mirno in prijateljsko družabnost v prvi vrsti bralno društvo, osobito njega pevski zbor. Tu se zbirajo k veseliam njegovi družabniki raznega stanu — toda jednih mislij v vseh domoljubnih zadevah. Na ta način se ni čuditi, da se vsaka veselica, osnovana od našega bralnega društva, dobro obnese, tako tudi poslednji društveni izlet v Volovnik k društveniku, stotniku požarne straže, g. Rupertu. Kakove vrednosti so in kakšno prijetnost imajo taki izleti, kjer se udje jednega društva zabavajo pod milim prostim nebom, na zeleni trati, v prijaznih vinskih gorinah, pri lepem vremenu, postreženi od domoljubnega gospodarja, od prijazne gospodinje, kjer razveseljuje srca izletnikov mično slovensko petje, krepka zdravica, dobra kapljica: tega se ve da ne razume vsak nenavzočni, a udeleževalci se dolgo tacega dne hvaležno spominjajo. — Naj bi nam torej sl. društveno vodstvo letos še nekaj tacih izletov privoščilo.

Domače stvari.

— (Shod volilcev ljubljanskih) bil je včeraj dopoldne ob 11. uri v čitalnični dvorani. Prisotnih bilo je okolu 90 volilcev. Zborovanje otvoril je predsednik centralnega odbora dr. Zarnik, ter predlagal predsednikom zborovanju dra. viteza Bleiweisa, kateri je potem v primernem nagovoru poudarjal važnost volitev in predlagal kot kandidata za deželnozborsko volitev:

gosp. **Petra Grasselli-Ja**, župana ljubljanskega in gosp. **dra. Alfonza Mošé-ta**, odvetnika v Ljubljani.

Oba kandidata bila sta jednoglasno vsprjeta in potem kratko zborovanje zaključeno.

— (Presvitli cesar) obišče tudi Slovensko Bistrico, in takrat predstavi poslanec g. dr. Radaj deputacijo slovenskih županov, načelnikov krajin šolskih svetov in cerkvenih ključarjev. Tako sklenili so kmetje, zbrani v nedeljo 20. t. m. v Nendlinovi gostilnici. Ob enem predložijo slovensko-nemško adresno, v kateri se zahvalijo za vse darove cesarjeve in prosijo, naj bi se postavila kasarna v Bistrici za 3 eskadroni. Gospod dr. Radaj je že vse c. k. namestniku objavil, kar je potrebna. Poslancu g. Radaju gre hvala, da je stvar o pravem času sprožil.

— (Dnevni red mestnega odbora seji,) katera bode v torek 29. dan maja 1883. l. ob 5. uri popoldne v mestnej dvorani: I. Naznanila prvosedstva. II. Volitev dveh mestnih odborni-

ironije. „On upa, da to ne bo motilo gospodov pri kosilu, prosi samo za jednega človeka, ki ponese pod varnim spremstvom hiši Merlejevi v Neapolj to le nakaznico, katero bo gospod bankir zdaj le blagovoljno podpisal.“

„S temi besedami podal je osupnenemu bankirju nakaznico za 100 000 frankov, in ta trenutek prišla je v šotor cela tolpa oboroženih mož, vsi lovci na prepelice, in usela se tebi nič meni nič mej goste k mizi.“

„Prestrašili so se vsi. A bankir bil je preveč prebrisan, da bi ne bil vedel, kaj mu je storiti. Podpisal je hitro nakaznico in velel svojemu bratranču nemudoma odriniti z od Pillona izbranimi možmi. Po kosilu sta se bankir in Pillone ločila kakor najboljša prijatelja, prvi je poiskal svojo palačo, poslednji pa nepristopna gorska brezna.“

„Načrt Pillonejev bil je jako zvit in zelo predrzno izpeljan, če se pomisli, da okolu podnožja Vezuva držita dve železnici z redno brzovjavno zvezo, in da je na vsakej postaji močen oddelek žandarjev. Če je Pillone postopal s predrznostjo, je bankir

Merle s pravo neapolitansko prekanjenostjo. Bankir je dobro vedel, da so Pillonejevi prijatelji presekali brzovjavno zvezo, kar je tudi res bilo, kakor se je pozneje pokazalo. A Palmieri mu je bil povedal, o čemer Pillone ni ničesar slutil — da so od observatorija položili podzemeljsko brzovjavno zvezo izključljivo za znanstveno porabo ob bljuvanji Vezuva. Po tej poti poslal je Merle nemudoma jedno depešo na bankino hišo, drugo na policijo. S tem je po polnem prekrizal Pillonejev načrt. Prehitro ga je Pillone bil spustil iz rok, njegovi sokrivci bili so prijete v Neapolji, nakazana svota ni bila izplačana; mesto zlata imel je iznenadenje, da je bil od vseh strani obkoljen, in nenađoma napaden, tako da je bil prisiljen težko ranjen iskati zavetja pri nekem svojem prijatelji. To trenutje prisegal je vsekako maščevati se nad bankirjem. In danes ste videli, kako je izpeljal svoj sklep.“

„Oh, Turminov, ko bi vas dobro ne poznal,“ rekel sem mu smeje se, „verjeti bi moral, da tudi vi pripadate k Pillonovej četi, tako dobro ste posvečeni v njene tajnosti.“

„Bahati se ni moja navada,“ odgovoril je Turminov mirno. „A ko bi bil vedel Pillone, da se jaz peljem s tem vlakom, bi se ne bila prigodila ta strašna nesreča, ali če bi se že prigoditi bila morala, dobil bi bil prej kako svarilo.“

Jaz sem Turminova debelo pogledal. Ta je po navadi mirno nadaljeval:

„Kaj hočeva tu prav za prav delati? Dokler ni brzovjav v redu, cesta ni varna, in tudi se ne ve, ali bi vi bili tako srečni kakor jaz. Poleg tega pred štirimi urami tako ne bo nobenega posebnega vlaka iz Neapolja, ali z družimi besedami: vi še le v trdeji noči in megli pridete v Neapolj, kjer boste težko dobili kacega težaka, še manj pa kak voz. Pojdite rajši z menoj. V jednej uri sva zopet v Cepranu, in v dveh ali treh urah prideva v Monte Casino, kateri gotovo ne boste zamudili ogledati si. Pustite vaš kovčeg pred vami potovati v Neapolj, jutri pa vi potujete za njim. Ko se gori malo odpočijeva za steklenico veličastnega vina samostanskih bratov, povem vam lahko kaj več o mojem prijatelji Pillonu.“ (Dalje prih.)

kov v mestni stalni zdravstveni svet. III. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) o penziji udove Katarine Mikš; b) o nastavljeni provizor. mestnega stražmeštra. IV. Stavbenskega odseka poročilo a) o uspehu licitacije gledé zagotovljenja stavbenskega lesa za 1883. l.; b) o kranjske industrijalne družbe prošnji za doplačilo po kolavdaciji klavnice likvidovani jej svoti; c) o ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva prošnji za nakup novega voza za vodo; č) o mestnega magistrata nasvetu, da bi se nova Resljeva cesta posula še s peskom. V. Šolskega odseka poročilo a) o prošnjah dveh mestnih nadučiteljev in jednega učitelja za tretjo petletno doklado; b) o prošnji kateheta mestnej dekliške šoli za povišanje nagrade; c) o nagradah za nadaljevalno poučevanje rokodelskih učencev; č) o računskem zaključku dotacije za c. kr. veliko realko; d) o mestnega šolskega sveta dopisu glede podučiteljskih petletnih doklad; e) o mestnega šolskega sveta predlogu, naj se nadučitelju in šolskemu vodji Andreju P.aprotniku o priliki njegove petindvajsetletnice na primeren način izraza priznanje. Naposled bode mestni odbor v tajni seji še posvetoval se o pripravah za šeststoletno deželno slavnost.

— (Včerajnji procesiji) pri frančiškanih in pri sv. Jakobu bili sta posebno slovesni ter vršili se pri najlepšem vremenu. Udeležitev bila je jako mnogobrojna. Razen duhovščine in raznih dostojanstvenikov udeležili so se je farani s svojimi zastavami, šolska mladež in veliko občinstva. Pri obeh procesijah svirala je vojaška godba. Z veseljem smo tudi včeraj opazili, da se lepe péče vedno bolj množe, kar je tudi naravno, kajti ne le da so narodne, pristujó tudi obrazom mnogo lepše, nego vsako drugo pokrivalo.

— (Vodovodni odsek) mestnega zastopa, ki se je v svoji seji dne 21. t. m. konstituiral, izvolivši g. Iv. Hribarja za predsednika in g. dr. Jos. Derča za njegovega namestnika, pričel je ob jednem tudi svoje poslovanje in je sklenil z obzirom na to, da se v Ljubljani na mnogih krajih čuti pomanjkanje pitne vode in da je še ista skoro po vseh vodnjakih tako okužena, da utegne o neugodnih okoliščinah postati celo zdravju škodljiva, mestnemu zastopu priporočiti, naj se čem preje mogoče izvrši vodovod, ki bi preskrboval celo mesto z dobro in zdravo pitno vodo. Posvetovauje o tem, ali naj bode vodovod popoln, to jo tak, da bode mesto preskrboval tudi z vodo za vso ostalo porabo ter za polivanje ulic in izpiranje kanalov, odložilo se je do prihodnje seje, k kateri se bodeta povabila veččaka gg. inženirja Čermák in Eipert.

— (Et meminisse juvat.) Gosp. Peter Lasnik pripoveduje vsakemu, kdor ga boče poslušati, kako neumnost je storil mestni zastop, da je dovolil g. A. Korsiki preložiti pot na Vrtačab. Pri tem se ve, da tudi ne opusti prilike udrihati po narodnem mestnem zastopu ljubljanskem. Mi mu sicer ta sport privoščimo; zamolčati pa vendar ne moremo, da je isti gosp. Peter Lasnik, ko je bil še mestni odbornik, v stavbenem odseku glasoval za preložitev pota. Res občudovanja vredna konsekvantnost!

— (Deželni zbor štajerski) ima danes svojo prvo sejo.

— („Slovenskega Pravnika“) 5. številka prinaša naslednjo vsebino: Viano, veno v slovenskem pravu. — Pretrganje priposestovanja. — Nerazdeljivost servitut. — K §. 197 kaz. zak. „Prekanjeno dejanje“ ali samo civilnopravno odgovornost utemeljajoče pomanjkanje pogojenih lastnostij kakega blaga? — Zveza več prepirnih predmetov v jedni tožbi. — Le taki pregreški imajo za nasledek ničnost, katere zakon izrečno imenuje, ali pri katerih se v glavni stvari ne more natančno rzsoditi. — Soposest. — Slovenski jezik pri natečajih za službo sodnijskih uradnikov. — Raznosti.

— (Odbor čitalniškega pevskega zbora) vabi uljudno gospode, kateri hočejo pri cesarski slavnosti sodelovati, vsaj do 2. junija se oglasiti. Gledé čitalničnih pevcev sklenil je odbor, vsakega brez izjeme izključiti od sodelovanja pri slav-

nosti v julija, ako ne bode prihodnjih pevskih vaj obiskoval redno.

— (Poročilo o shodu županov ljubljanske okolice) priobčimo jutri, ker danes ni bilo dovolj prostora.

— (Velika nesreča.) Včeraj popoldne ob 1/2. uri nastal je v Terbojeh pri Smeledniku ogenj. Ker je bila močna sapa, razširil se je požar hipoma po vsej vasi. Od vseh 78 popisnih števil ostal je samo farovž in par hiš. Vsa druga stanišča in poslopja, tudi cerkev in zvonik, so uničena. Zgorelo je tudi troje otrok. Požar bil je velikanski, po vsej gorenjskej planjavi vidljiv in sapa nanašala je utrinke celo v kamniško okolico. Požarna bramba iz Kranja in celo ona iz Radovljice prihiteli sta na pomoč, a človeška moč tu več ni mogla pomagati. Ogenj nastal je baje vsled streljanja s topiči, a gotovosti še nemamo. Škoda je ogromna, še večja pa je žalost in beda nesrečnih prebivalcev. — Pri zvršetku lista došlo nam je še poročilo, da je ob 1. uri ustrelil Anžekov fant pravniku na čast, in da se je pri tem unela bližnja slamnata streha. V komaj 1/4 ure bila je vsa vas v plamenu. Do vode se na jedne strani ni moglo, tako, da so pri Kocijanu s pivom in vinom gasili. Pravijo, da je zgorelo 6 otrok

— (Habsburški rod. Spomenica, da je minilo 600 let, kar je Kranjska in Štirsko združena s preslavno Habsburško vladajočo rodovino.) — Takó se zove jako lična knjižica, katera pride v nekoliko dnéh na svitlo v Rauchovej tiskarnici na Dunaji. Knjižica je namenjena šolskej mladini ob prihodu presvitlega cesarja na Štirsko in Kranjsko meseca julija. Sestavljen je to lično knjižico Ivan Tomšič, „Vrtčev“ urednik, v lepej, gladkej besedi. V knjižici so omenjeni na 31 stranéh s kratkim opisom vsi vladarji pre-slavne Habsburške rodovine od Rudolfa Habsburškega do cesarja Franca Josipa I. Knjižica ima 13 ličnih podob. — Kadar bode knjižica dotiskana, izpregovorili bodemo še več o njej, danes jo omenjamo le zato, da užé naprej opozarjamo slovenske učitelje in šole, osobito po Štirskem in Kranjskem, na to primerno spomenico za našo šolsko mladino.

Najnovejše vesti.

Moskva 27. maja. Vreme postalo je ugodnejše. Okolu Kremla neštevilna množica ljudij. V cerkev smejo zaradi prepričlega prostora le poslaniki, najvišji dostojanstveniki in vojaški attaché. Drugi člani diplomatskih krogov bili so zunaj cerkve na za nje priredjenem odru. Ko je ob 9. uri dospel v Kreml diplomatski corps, podala se je carska obitelj in inostrani knezi v krasnem sprevedu v katedralo. Mej tem zvonili so vsi zvonovi, vojaške godbe so svirale, tamborji bili so ob bobne, vojaški oddelki so prezentirali, množica naroda pa je v mogočnih in navdušenih klicih izražala svojo radost. Korunacijski manifest naznanja: da je odpuščen ves od 1. jan. t. l. zaostali davek, da se deloma odpusté zločinstva, olajšajo kazni, da se smejo povrniti administrativno prognani, da se smejo vrniti ubežni Poljaki, amnestijo za nekatera zlodejstva. Splošna navdušena radost. Podeljenih je veliko redov. Vsi listi prinašajo primerne uvodne članke.

Petersburg 27. maja. Ko je ob 2. uri popoldne semkaj dospela vest, da je kronanje izvršeno, začelo je zvonjenje po vseh cerkvah in povsod bilo je cerkveno opravilo. Sijajna parada na trgu pred Isakovo cerkvijo. Mesto je dično okrašeno. Popoldne velika ljudska veselica, zvečer razsvetljava.

V Budimpešti bila je 26. t. m. popoldne ob 5. uri huda toča, debela kakor golobja jajca.

Okolu Temesvara bila je preteklo soboto velika povodenj. Temes je neprestano naraščala. Pri Unip-u prodrila je voda nasip in preplavila polja. Poznejih poročil še ni.

Način, kako se izogniti oderuškej postavi.

Iz nekega kraja na Notranjskem dohaja nam sledeči, po življenji posneti popis:

Sobota je. V gostilni „Pri Mibu“ so židane volje. Gostilničar, krepak, dobro rejen mož, je neizrečeno ljubezniv; vsakemu pivcu se nasmeje, za vsakega ima prijazno besedo; veseli se z veselimi, žaluje z žalostnimi ter pomagati je vedno pripravljen, ako le more. In more pa; kajti premožen je — cenijo ga na 50 do 60 tisoč — vrhu tega „pripodi“ pri kupčiji z lesom leto po letu nekoliko tisočakov in tudi gostilna izvrstno nese. Pa tudi rad pomaga; samo da postopa vsak čas „sigurno“.

Ravno prihaja Janez, njegov sosed, kateremu imajo jutri zavoljo deset forintov zastanih davkov jedino kravo prodati. Miha ga zelo prijazno sprejme, odkaže mu hitro prostor in prinese mu pol litra najboljšega. Toda Janezu vino ne diši; nekaj mu srce teži in takoj poskuša, da bi po dolzih ovinkih povedal, čemu je prišel, da bi Miho prosil pomoči. Miha ni trde glave, dasi umeje le slabo brati in pisati; zna tudi nemudoma, kam pes tace moli. „Kaj boš jadikoval,“ dé Janezu, „kravo bodo še le jutri prodajali in do takrat se lahko še vse predru-gači. Sedaj pij in vesel bodi! Pridem kmalu zopet k tebi.“ Potem gre Miha od mize do mize in dolgo se ne vrne.

Sosed Janez vrlo sluša dani mu svet; konči poskuša že celo plesati. Toda ne gre; noge so preveč neukretne. Miha ga od daleč opazuje, zvito se nasmeje in gre k njemu „Pusti plesanje, pusti, pijva ga rajši eno kapljico skupaj!“ „Prav imaš, Miha! Vina daj! Vino da moč! Daj ga cel liter, da ne boš dvakrat hodil! Tako je prav! In sedaj se k meni usedi! Miha! ti mi moraš posoditi deset goldinarjev.“ „Pij vender,“ pravi Miha, „bomo že videli, kako se da ukreniti; ka nismo sosedje?“ Tako se pije naprej, dokler ni sosed Janez do dobrega ubarban; potlej se prične z novega obravnava.

„Veš, dragi Janez, s posojili se nerad pečam; toda drugo kupčijo lahko skleneva. Jaz potrebujem štirideset kubičnih metrov lesa. Ako se zavežeš pripraviti mi ga v treh tednih, dam ti takoj deset, tudi dvajset goldinarjev are. Tukaj so. Če pa lesa do danes tri tedne ne pripraviš, povrniti mi bodeš moral dvojno aro. Ti Peter in ti Jakob sta prič.“

Miha zna prav dobro, da nema Janez v celem svojem gozdu toliko lesa; on je do konca gotov, dobiti v treh tednih mesto dvajset, štirideset goldinarjev, a on postopa „sigurno“.

Pa tudi sosed Janez ve, da toliko lesa ne bode mogel pripraviti, a pred njim leži dvajset forintov; ne more se zmagati. Na kravo misli, upa denar pozneje od kod dobiti in sklene pogodbo. Kar je zapil, ostane dolžan. Guga se domov. Kravo je rešil.

Čez štirinajst dnij. Popoldne je. „Pri Mihu“ nobenega gosta. Dekla pomiva steklenice in krčmar bobna s prsti na šipo. Sosed Janez se je prikazal iz-za vogla ter jadra „k Mihu“. Miha ni trde glave; položaj mu je takoj jasen ter popihne jo nemudoma iz izbe. Na vratih se pa še obrne ter ukaže dekl: „Če bo kdo po meni uprašal, reci, da pridem kmalu!“ Sosed Janez pride, čaka in pije.

„I vender bi le ne bil smel pogodbe skleniti! O, pa Miha se bo dal pregovoriti; da bi le že prišel! Hoj, hoj! še pol litra!“

O mraku slednjič pride Miha; pa zopet nema časa z Janezom zgovarjati se. „Čakaj še mičkeno“, mu pravi, „pismo moram pisati mej tem časom, pij ga še pol literčka, kaj ne da?“ In Janez čaka ter pije. Slednjič je Miha prost. Sedaj se usede k Janezu. „Kaj dobrega tedaj? Bode les kmalo pripravljen?“ „Ne, ne“, jeclja motno Janez, „še začel nesem. Če poderem vse do zadnjega stebila, še dvajset kubičkov ne spravim skupaj!“ „Tega pa jaz nesem znal. Kako moreš potlej takošno pogodbo skleniti? Zanašal sem se na-te. Žal mi je, a kupčija je kupčija. Tudi jaz sem sklenil pogodbo, da oddam les v Trst in sedaj bom moral plačati zavoljo umankanja. Moj

zlati Janez, jaz ti ne morem pomagati. Pa lahko noč. Jutri moram zgodaj ustati!"

Janez godrnja nekoliko sam pri sebi, prosi, da bi zapisali, kar je zapil ter guga se domov.

Čez dva tedna. Zjutro je, osma ura. V gostilni „pri Mihu“ je vse prazno. Krčmar sedi pri mizi, pred sabo zamazano knjižico, ter sešteva, koliko je sosed Janez zapil. Seštevanje je zvita umetnost, ki se Mihu upira, a v pol ure je vendar dovršil. Zapiše si vsoto na listič ter gre k sodniji. Soseba Janeza toži, da mu je dolžan dvojno aro v znesku 40 gld., potem za pijačo 8 gld. in stroške, torej vkupe 48 gld. c. s. c.

Čez tri mesece. Pri tretjej dražbi Janezovega na 800 gld. cenjenega posestva oglasil se je le jeden kupec ter ga kupil za 120 gld.

Tako kupčuje Miha z lesom!

Poslano.

Častitim gospodom županom in svetovalcem ljubljanskega okraja!

Pozvan od nekaterih članov zveze županov ljubljanskega okraja, primoran sem javno opravičiti sledeče vprašanje, katerega sem stavil gospodu Adolfo Galle-tu, županu v Zgornji Šiški, v pričo županov in svetovalcev, zbranih po skupnem shodu dne 26. maja 1883 popoludne v dvorani ljubljanske Čitalnice:

„V narodnih krogih po Ljubljani se govori, da je župan Zgornje Šiške, gospod Adolf Galle, predsednik zveze županov, oddal svojo pooblastilo kot volilec v velikem posestvu g. baronu Apfaltrernu in s tem torej izrekel, da hoče voliti nemškutarje. Ako je to res, izjavim tukaj, da, kakor malo storim kot zapisnikar pri zvezi županov, zanaprej, dokler bode gospod Adolf Galle v odboru, ne morem storiti niti koraka niti črke več.“

Gospod Adolf Galle je v pričo zbranih odgovoril in zatrdil dvakrat, da to ni res.

Da pa opravičim sebe proti očitaniu, da sem storil lehkomišljno krivico gospodu Adolfo Galle-tu, izjavim: V petek dne 25. maja t. l. zvečer obiskal sem gospoda A. Galle-ta v zadevi shoda na njegovem domu v Zgornji Šiški in ga vprašal takoj po mojem prihodu: „ali je res, kar se govori, da ste Vi oddali Vašo volilno pooblastilo g. baronu Apfaltrernu?“ On mi je odgovoril: „res“. Osupnje vprašal sem ga: „kaj ste storili, kaj vendar mislite?“ On mi je odgovoril od besede do besede: „Ich kann meine Prinzipien nicht verleugnen“. Na to izjavil sem mu takoj odločno, da je potem vsaka zveza mej nama pretrgana in sem odšel.

V sobi bila sva sama in prič tedaj nemam; šel sem pa potem takoj k gospodu Jakobu Matjan-u, prvemu svetovalcu v Zgornji Šiški, in v pričo štirih navzočih povedal rečeno in ob jednem pristavil, da je sramota za slovensko občino, kakor je Zgornja Šiška, ako bi imela za naprej župana nemškutarja, ko ima toliko odličnih slovenskih mož, to tem več, ker se je ravno tukaj rodil prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik.

Na željo prvomestnika shoda, gospoda Martina Bavdeka, poudarjam še, da sem omenjeno vprašanje stavil že potem, ko je on zaključil shod, tedaj privatno, akoravno se v tej zadevi popolnem sklada z menoj, kakor tudi večina izvrševalnega odbora.

Sedaj sodite možje sami, ali sem bil opravičen staviti omenjeno vprašanje in ali sem storil komu kako krivico in ako ni bila moja sveta dolžnost, temu možu (?) strgati krinko raz obraza in odkriti njegov pravi značaj

Z odličnim spoštovanjem

Anton Knez,

dosedanji zapisnikar zveze županov.
Spodnja Šiška, dne 28. maja 1883.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
25. maja	7. zjutraj	737-56 mm.	+ 13-0°C	sl. bur.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	734-74 mm.	+ 26-4°C	sl. jz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	734-64 mm.	+ 17-0°C	sl. jz.	jas.	
26. maja	7. zjutraj	734-35 mm.	+ 15-6°C	sl. bur.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	732-40 mm.	+ 25-8°C	z. jz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	733-48 mm.	+ 18-2°C	sl. jz.	jas.	
27. maja	7. zjutraj	734-04 mm.	+ 17-6°C	sl. zah.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	734-34 mm.	+ 25-1°C	z. jz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	736-04 mm.	+ 18-4°C	z. jz.	jas.	

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je skoro povsod znatno pal, razdelitev ni bila posebno enakomerna; razloček mej maksimum na severovzhodu in mej minimum na jugu je znašal 7 mm. Temperatura se je močno vzdignila ter postala ali nadnormalna ali pa saj normalna; razloček mej maksimum in minimum je znašal 8° C. Vetrovi so ostali glede moči skoro nespremenjeni, glede smeri so se pa držali mej jugozahod in severozahod. Nebo je bilo ali popolnoma ali pa saj deloma jasno, vreme suho in stanovitno.

Dunajska borza

dne 28. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	05	kr.
Srebrna renta	78	80	"
Zlata renta	98	90	"
5% marcna renta	93	20	"
Akcije narodne banke	838	—	"
Kreditne akcije	299	75	"
London	120	05	"
Srebro	—	—	"
Napol	9	50 1/2	"
C. kr. cekini	5	65	"
Nemške marke	5-8	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	1-9	50
Državne srečke iz l. 1864	100	16-9	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99	—	"
Ogrska zlata renta 6%	120	45	"
" " 4%	88	95	"
" " papirna renta 5%	87	30	"
9% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	11-3	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	20	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	102	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	"
Kreditne srečke	100 gld.	17-0	25
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	11-3	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	25	"

Za slučaj prihoda Nj. Veličanstva
prodaja

palice za zastave

različne velikosti po nizkej ceni **Lorenc Majdič**, gledališka stolba št. 1 na dvorišču, od 1. do 2. ure popoludne. (361-1)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

je izšel in se dobiva *Turgenjeva* roman: **NOV**. Preložil *M. Miloverh*. Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanske knjige:

V. zvezek, ki obsega: *Meta Holdenis*, roman, francoski spisal *Viktor Cherbuliez*, poslovenil *Davorin Hostnik*. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: *Kazen*, novela, francoski spisal *H. Rivière*, poslovenil *Davorin Hostnik*. — *Cerkev in država v Ameriki*, francoski spisal *E. Laboulaye*, poslovenil *Davorin Hostnik*. Velja 15 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za jeden zvezek 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

Tuji:
27. maja.
Pri **Stromu**: *Gerstenberg* z Dunaja. — *Fischl* iz Brna. — *Standardi* z *Panaja*. — *Salomon* iz *Zadra*. — *Hoffmann* iz *Radovljice*.
Pri **Milčiču**: *Liebermann* z Dunaja. — *Looser* iz *Trsta*. — *Klinger* z *Dunaja*. — *Müller* iz *Zagreba*. — *Bienk*, *Looss*, *Engl* z *Dunaja*.

V elegantnej obliki pripravca po nizkej ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani
VIZITNICE

Trgovski učenec,

14 do 15 let star, z dobrimi šolskimi spričevali, dobro odgojen, sprejme se takoj pri gospodu **J. S. Oset-u na Vranskem**. (336-5)

Usnjarsk pomočnik,

dobro izurjen v svojem rokodelstvu, **dobi takoj službo** pri gospodu **Matevžu Završnik-u v Cerknici**. (351-3)

Marijinceljske

kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slaz, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezn na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna *Gabriel Piccoli*, na dunajski cesti; lekarna *Josip Svoboda*, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna *Dom. Rizzoli*; lekarna *Josip Bergmann*. V Postojni: *Anton Leban*. V Gorici: lekarna *A. de Gironeoli*. V Ajdovščini: lekarna *Michael Guglielmo*. V Celju: lekar *J. Kupferschmid*. V Kranju: lekar *Drag. Šavnik*. V Kamniku: lekar *Josip Močnik*. V Radovljici: lekar *A. Roblek*. V Sežani: lekar *Ph. Ritschel*. V Črnomlju: lekar *Ivan Blažek*. V Skofjeji Loki: lekar *Karol Fabiani*.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave *Marijinceljske kapljice* za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: *Echte Mariazeller Magentropfen* — *Brady & Dostal* — *Apotheker*, sklenica mora biti zapečatona z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba *Marijinceljske matere božje*, mora biti poleg te podobe utisneno sodniško spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavrežejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznanijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148-90)

Dr. Schmidt-ov

prilep za kurja očesa

uporablja se že več desetletij kot gotovo uspešno in brez bolečine delujoče sredstvo za odpravo kurjih očes. Varstvena znamka.

Uspeh tega po dr. Schmidt-u izumljenega prilepa za kurja očesa je skoro nepričakovan, ker se more po večkratnji uporabi vsako kurje oko odstraniti brez kake operacije. Cena jedne škatelci s 15 prilepki in rožnim dletcem za izpulitev kurjih očes je

23 kr. a. v.

Glavna zaloga v **Gloggnitz-u** na **Nižavstrijskem** v **Julija Bittner-ja** lekarni.

NB. Pri nakupovanju tega preparata naj p. n. občinstvo blagovoli paziti na to, da ima vsaka škatelca na zunanjem zavoji tu natisnjeno znamko.

Dr. Behr-ov izleček za živce,

izdeluje se iz zdravilnih zelišč po posebnem navodu in se je obnesel izza mnogo let kot izvrstno sredstvo proti živčnim bolečinam, kakor trganji, migreni, ishiadi, bolečinam v križi in hrbtu, božjasti, otrpenju, oslabiljenju in pelucijam. Nadalje se dr. Behr-ov izleček za živce osobito uspešno uporablja proti protinu in reumatizmu, otrdelim mišicam, trganju v čtenkih in kitah, nervoznemu glavobolju in šumenju po ušesih. Varstvena znamka.

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt uporablja se samo povrh života. — Cena jedne steklenice s točnim navodom uporabe **70 kr. a. v.**

Glavna zaloga za razpošiljatev: **Gloggnitz**, **Nižavstrijsko**, v **lekarni Julija Bittner-ja**.

NB. Pri nakupovanju tega preparata naj p. n. občinstvo blagohotno pazi na to, da ima vsaka steklenica na svojem zavitku natisnjeno poleg stoječo znamko.

Dr. Schmidt-ovi prilepi za kurja očesa in **dr. Behr-ov živčni ekstrakt** dobivajo se v **Ljubljani** pri **J. Svobodi**, lekarnarji in **J. pl. Trnkoczy-ji**, lekarnarji, kakor tudi po mnogih lekarnah v **Kranjskaj**. (143-9)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.